

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 60Cpr/16/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718202639
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Nina Dubovská
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2019:6718202639.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave v konaní pred sudkyňou Mgr. Ninou Dubovskou, v spore žalobkyne: V. Š., trvale bytom N. X, XXX XX B., proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, IČO: 00 151 866, o zaplatenie 1.348,07 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovaný má **n á r o k** na náhradu trov konania od žalobkyne v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 12.03.2018 sa žalobkyňa domáhala voči žalovanému zaplatenia sumy 1.348,07 eur s prísl. titulom úrokov z omeškania zo sumy 1.192,68 eur, ktorá jej bola oneskorene vyplatená ako náhrada mzdy.

2. Žalobu žalobkyňa odôvodnila tým, že jej spor so žalovaným sa ťahá od r. 2006, žalobkyňa bola rozhodnutím č.p.: VEL-72-49/2002 zo dňa 31.05.2002 vymenovaná do dočasnej štátnej služby podľa § 17 a § 154 zákona č. 312/2001 Z.z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Rozhodnutím vedúceho služobného úradu Územnej vojenskej správy Michalovce ppl. Ing. W. Č. č.p. OÚ-43-55/2003 zo dňa 29.09.2003, ktoré bolo žalobkyni doručené dňa 29.09.2003, bola žalobkyňa odvolaná z funkcie štátneho zamestnanca - odborný referent ku dňu 29.09.2003 z dôvodu zníženia štátnozamestnaneckých miest na základe uznesenia vlády SR č. 851/2003 dňom 29.09.2003. Proti rozhodnutiu vedúceho služobného úradu Územnej vojenskej správy Michalovce č.p. OÚ-43-55/2003 žalobkyňa podala v zákonnej lehote odvolanie. O odvolaní žalobkyne rozhodol Úrad pre štátnu službu Bratislava, ktorý odvolanie zamietol a súčasne potvrdil prvostupňové rozhodnutie. Žalobkyňa podala na súd žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 17.12.2003, ktorý rozhodnutím 2SŽ5/2004 zo dňa 31.05.2005 rozhodnutie žalovaného č. UŠS- 25434-10/2003 z 17.12.2003 zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalovaný napriek tomu, že rozhodnutie bolo zrušené a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie v predmetnej veci nekonal, následne Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 75/58/2009 uložil povinnosť Územnej vojenskej správy Košice, aby v lehote do 30 dní od doručenia tohto uznesenia v predmetnej veci rozhodla. Proti jej rozhodnutiu č. ÚVSKE-110-9/2010-OÚ zo dňa 16.02.2010 podala žalobkyňa žalobu o preskúmanie rozhodnutia. Krajský súd v Košiciach rozsudkom č.k. 7S/4584/2010 zo dňa 30.11.2011 zrušil rozhodnutie žalovanej a vec vrátil žalovanej na ďalšie konanie. Územná vojenská správa Košice vydala nové rozhodnutie o odvolaní žalobkyne č. ÚVSKE-25-12/2012-OÚ zo dňa 28.02.2012, ktoré bolo žalobkyni doručené 29.02.2012, ktorým potvrdila rozhodnutie vedúceho služobného úradu Územnej vojenskej správy

Michalovce č. p. OÚ-43-55/2003 z 29.03.2003 o skončení štátnozamestnaneckého pomeru žalovanej odvolaním. Krajský súd v Košiciach rozsudkom č.k. 7S/27/2012-48 zo dňa 04.06.2014 prejudiciálne rozhodol o neplatnosti skončenia štátnozamestnaneckého pomeru a zrušil rozhodnutie Územnej vojenskej správy Košice zo dňa 28.02.2012 č. ÚVS KE-25-12/2012-OÚ, ako a j rozhodnutie vedúceho služobného úradu Územnej vojenskej správy Michalovce zo dňa 29.09.2003 č.p. OÚ-43-55/2003 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Dňa 23.09.2014 žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu zaslala žalovanému urgenciu, ktorou žiadala žalovaného, aby v predmetnej veci vydal rozhodnutie, žalovaný napriek tomu, že mu bolo uložené, aby vo veci konal, listom zo dňa 13.11.2014, ktorý bol doručený žalobkyni 18.11.2014 nevydal rozhodnutie, ale zaslal potvrdenie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru k 31.05.2004 s poukazom na ust. § 56 zákona č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe. Keďže žalobkyni náhrada mzdy bola vyplatená až v roku 2014 (pričom náhrada mzdy mala byť vyplatená najneskôr k 30.06.2004), má žalobkyňa nárok na náhradu úrokov z omeškania, keďže mzda jej mala byť vyplatená spolu s úrokom z omeškania. Úrok z omeškania predstavuje sumu 1.348,07 eur. Žalobkyňa dňa 02.05.2017 požiadala pokusom o zmier o vyplatenie úrokov z omeškania žalovaného, na čo jej listom zo dňa 07.06.2017 oznámené, že jej uplatnený nárok považuje v celom rozsahu za nedôvodný a že jej žiadosti nie je možné vyhovieť.

3. Súd postupom podľa ust. § 167 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“) vyzval žalovaného, aby sa v súdom stanovenej lehote k žalobe písomne vyjadril, uviedol vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení; ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva.

4. Žalovaný sa k žalobe vyjadril, žiadal žalobu zamietnuť a uviedol, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáha vyplatenia úrokov z omeškania z vyplatenej náhrady mzdy, ktorá jej bola vyplatená dňa 05.12.2014 s tým, že jej štátnozamestnanecký pomer skončil dňa 31.05.2004 uplynutím dočasnej štátnej služby. Žalovaný uviedol, že tento súdny spor nadväzuje na konanie sp. zn. 7S/27/2012 o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia, ktorým bolo zrušené rozhodnutie právneho predchodcu žalovaného o odvolaní žalobkyne z funkcie, na ktorej bola zaradená v danom čase. Nakoľko súd predmetné rozhodnutie zrušil, nadriadený s personálnou právomocou už v roku 2014 nevydal rozhodnutie o odvolaní žalobkyne, ale žalobkyni bolo zaslané potvrdenie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru zo zákona - uplynutím času dočasnej štátnej služby. Žalobkyni bola následne priznaná náhrada mzdy, ktorá jej bola vyplatená dňa 05.12.2014. Medzi stranami sporu prebieha taktiež súdny spor na Okresnom súde Bratislava I (vec je v súčasnosti v odvolacom konaní), predmetom ktorého je určenie, že štátnozamestnanecký pomer trvá, sp. zn. 19Cpr/5/2015, v ktorom Okresný súd Bratislava I rozsudkom č.k. 19Cpr/5/2015-80 zo dňa 25.11.2016 žalobu zamietol, a to z dôvodu, že štátnozamestnanecký pomer žalobkyne zanikol uplynutím času - zo zákona, nakoľko žalobkyňa bola v dočasnej štátnej službe a nikdy nedošlo k jej vymenovaniu do stálej štátnej služby. Žalovaný poukázal na to, že Krajský súd v Bratislave rozhodoval v obdobnej veci (týkala sa zamestnankyne, ktorej štátnozamestnanecký pomer skončil rovnakým spôsobom ako v prípade žalobkyne, pričom žalobkyňa aj táto zamestnankyňa boli zaradené na rovnakom útvare právneho predchodcu žalovaného), kde rozsudkom sp. zn. 2CoPr 15/2015-94 Krajský súd v Bratislave v skutkovo a právne obdobnej veci potvrdil rozsudok okresného súdu, ktorým bola žaloba zamietnutá. Nakoľko žalobkyňa neakceptuje skutočnosť, že jej štátnozamestnanecký pomer zanikol zo zákona, domáha sa v súvislosti s ním ďalších plnení. Žalovaný vzniesol námietku premlčania. Náhrada mzdy bola žalobkyni vyplatená dňa 05.12.2014, uvedené potvrdzuje tak tvrdenie žalobkyne, ako aj výplatná páska žalobkyne. Akékoľvek omeškanie s výplatou náhrady mzdy, ktorého by sa mohla žalobkyňa domáhať, teda zaniklo týmto dňom. Žalobkyňa si úrok z omeškania z vyplatenej náhrady mzdy uplatnila až do roku 2018 a žalovaný má za to, že v časti od 06.12.2014 je žalobný návrh nedôvodný, nakoľko náhrada mzdy bola žalobkyni už vyplatená, a teda žalovaný sa nemohol dostať do omeškania. V časti úrokov z omeškania do dňa 05.12.2014 považuje žalovaný žalobný návrh za premlčaný, nakoľko žaloba bola podaná na súd v roku 2018, t.j. uplynula všeobecná trojročná premlčacia lehota a aj v tejto časti považujeme za nedôvodný, keď žiaden všeobecne záväzný právny predpis (tak zákon č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov, zákon č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce, ani zákon č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov) nepriznáva žalobkyni nárok na úrok z omeškania. Bezodkladne po tom, ako súd zrušil rozhodnutie právneho predchodcu žalovaného o odvolaní žalobkyne, žalovaný vydal potvrdenie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru a žalobkyni priznal náhradu mzdy.

5. Podľa ust. § 150 ods. 1 CSP zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

6. Podľa ust. § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

7. Podľa ust. § 186 ods. 1 CSP, súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada.

8. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 24.09.2019, na ktorom za účasti strán vykonal vo veci dokazovanie prednesmi strán sporu, oboznámením sa z listinnými dôkazmi a ostatným obsahom spisu a vykonaným dokazovaním súd zistil tento skutkový stav:

9. V rámci prednesu žalobkyňa aj žalovaný zotrvali na argumentácii uvedenej v žalobe a vyjadreniach k nej.

10. Medzi stranami neboli sporné skutkové tvrdenia ohľadne toho, že žalobkyňa bola u právneho predchodcu žalovaného v dočasnej štátnej službe od 01.06.2002 vo funkcii odborný referent na najviac 2 roky, pričom po predchádzajúcom zrušení rozhodnutia o odvolaní, Krajský súd v Košiciach v rámci konania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia rozsudkom č.k. 7S/27/2012-48 zo dňa 04.06.2014 rozhodol o neplatnosti skončenia štátnozamestnaneckého pomeru a zrušil rozhodnutie Územnej vojenskej správy Košice zo dňa 28.02.2012 č. ÚVSKE-25-12/2012-OÚ o odvolaní žalobkyne z funkcie, na ktorej bola zaradená v danom čase, ako aj rozhodnutie vedúceho služobného úradu Územnej vojenskej správy Michalovce zo dňa 29.09.2003 č.p. OÚ- 43-55/2003 o odvolaní žalobkyne z funkcie a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Nadriadený žalobkyne s personálnou právomocou už v roku 2014 nevydal rozhodnutie o odvolaní žalobkyne, ale žalobkyni bolo zaslané potvrdenie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru zo zákona uplynutím času dočasnej štátnej služby ku dňu 31.05.2004.

11. Medzi stranami nebolo rovnako sporné, že žalobkyni bola následne priznaná náhrada mzdy vo výške 1.192,68 eur (1.533,79 eur brutto), ktorá jej bola vyplatená dňa 05.12.2014 a to kumulatívne za obdobie od 30.09.2003 do 05.11.2003 a od 01.04.2004 do 31.05.2004 (z dôvodu PN žalobkyne v období od 06.11.2003 do 31.03.2004).

12. Pri právnom posúdení veci súd aplikoval nasledovné zákonné ustanovenia právnych predpisov:

13. Podľa ust. § 129 ods. 1 zákona č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 400/2009 Z.z.“), štátny zamestnanec, ktorý na základe vymenovania podľa predpisov platných do 31. októbra 2009 vykonáva štátnu službu k 31. októbru 2009, sa považuje za štátneho zamestnanca podľa tohto zákona; na tohto štátneho zamestnanca sa nevťahujú ustanovenia o adaptačnom vzdelávaní. Rozhodnutie o vymenovaní, na ktorého základe vznikol štátnemu zamestnancovi štátnozamestnanecký pomer podľa predpisov platných do 31. októbra 2009, sa považuje za služobnú zmluvu podľa tohto zákona.

14. Podľa ust. § 120 ods. 1 zákona č. 400/2009 Z.z., na štátnozamestnanecké vzťahy sa primerane použijú ustanovenia § 10, § 11a ods. 1, § 12, § 13 ods. 4 a 7, § 15, § 16, § 17 ods. 1 a 3, § 19, § 20, § 32 až 41, § 49 ods. 1 až 3 a 5, § 52, § 55 ods. 2 písm. c) až f), § 60, § 61 ods. 1, 2 a 4, § 63 ods. 4 až 6, § 64 ods. 1 a 2, § 67, § 69, § 70, § 72, § 74, § 75 ods. 3 a 4, § 76 ods. 3, 4 a 6, § 77 až 80, § 84 ods. 3 a 4, § 85 ods. 2 až 6, 8 a 9, § 85a, § 86 až 95, § 96 ods. 1, 2, 4, 6 a 7, § 96a, § 96b, § 97 ods. 1 až 11, § 98 až 102, § 104, § 104a, § 105 až 114, § 116 ods. 2 a 3, § 117, § 129 až 132, § 136 až 139, § 141, § 142, § 143, § 144, § 144a, § 145 až 148, § 150, § 151, § 152 ods. 1, 2, 4 až 8, § 156, § 157 ods. 3, § 158 až 160, § 161 ods. 1, § 164 až 170, § 177 až 185, § 187 až 189, § 191 ods. 2 až 4, § 192 až 198, § 217 až 222, § 230 až 236 a § 240 Zákonníka práce.

15. Podľa ust. § 1 ods. 4 zákona č. 311/2001 Z.z. Zákonník práce (ďalej len „Zákonník práce“), ak tento zákon v prvej časti neustanovuje inak, vzťahujú sa na právne vzťahy podľa odseku 1 všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka.

16. Podľa ust. § 129 ods. 1 Zákonníka práce, mzda je splatná pozadu za mesačné obdobie, a to najneskôr do konca nasledujúceho kalendárneho mesiaca, ak sa v kolektívnej zmluve alebo v pracovnej zmluve nedohodlo inak.

17. Podľa ust. § 101 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

18. Podľa ust. § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti.

19. Predmetom konania bol žalobkyňou uplatnený nárok voči žalovanému na zaplatenie sumy 1.348,07 eur s prísl. titulom úrokov z omeškania zo sumy 1.192,68 eur, ktorá jej bola oneskorene vyplatená ako náhrady mzdy (funkčného platu) dňa 05.12.2004.

20. V prejednávanej veci mal súd za preukázané, že žaloba bola na súd podaná dňa 12.06.2018.

21. Predmetom konania boli úroky z omeškania z náhrady mzdy (platu) za obdobie od 30.09.2003 do 05.11.2003 a od 01.04.2004 do 31.05.2004 (z dôvodu PN žalobkyne v období od 06.11.2003 do 31.03.2004). S ohľadom na ust. § 120 ods. 1 Zákonníka je nepochybné, že splatnosť všetkých jednotlivých náhrad mzdy za príslušné mesiace nastala najneskôr 30.06.2004, keď posledným mesiacom, za ktorý žalobkyňa bola priznaná náhrada mzdy (platu) bol máj 2004.

22. Povinnosť zamestnávateľa poskytnúť náhradu mzdy z neplatného skončenia pracovného (služobného) pomeru a s tým súvisiaca splatnosť tejto náhrady nevzniká až súdnym rozhodnutím, ale vyplýva zo Zákonníka práce. K omeškaniu na strane zamestnávateľa s plnením náhrady mzdy pri neplatnom skončení pracovného pomeru dochádza u jednotlivých náhrad miezd spravidla za ten ktorý mesiac podľa toho, kedy u nich nastala splatnosť a nie až právoplatnosťou rozsudku o vyslovení neplatnosti skončenia pracovného pomeru (viď. napr. uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo 246/2010, uznesenie NS SR sp. zn. 4 Cdo 159/2008).

23. Premlčacia doba na uplatnenie nároku na náhradu mzdy v tomto prípade preto začína plynúť od splatnosti každej jednotlivkej náhrady mzdy za príslušný mesiac (viď napr. uznesenie NS SR sp. zn. 1 Cdo 180/2009). Uvedené závery platia aj pre štátnozamestnanecké vzťahy, nakoľko na tieto vzťahy sa podľa ust. § 120 zákona č. 400/2009 Z.z. primerane použijú okrem iného aj ust. § 77 až 80 a § 129 až 132 Zákonníka práce. Žalovaný sa preto dostal do omeškania so zaplatením náhrady funkčného platu dňom nasledujúcim po dni, v ktorom bol plat splatný.

24. Súd v otázke dôvodnosti nároku na úroky z omeškania spolu s náhradou mzdy poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 9CoPr/6/2017 zo dňa 15.11.2018, podľa ktorého: „Pokiaľ Zákonník práce odkazuje na všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka, nutno poznamenať, že všeobecné ustanovenia sa v Občianskom zákonníku nenachádzajú len v jeho ustanoveniach § 1 až § 122 (t.j. v prvej časti Občianskeho zákonníka), ale tiež v ustanoveniach § 488 až § 587 Obč. zák. (t.j. v prvej hlave ôsmej časti Občianskeho zákonníka, upravujúcej záväzkové právo), kde je zaradené aj ust. § 517 Obč. zák., ako na to správne poukazoval žalobca. Judikatúra súdov v otázke priznávania úrokov z omeškania spolu s náhradou mzdy prešla vývojom, čo vyplýva napr. z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Cdo 246/2010, v ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že k omeškaniu na strane zamestnávateľa s plnením náhrady mzdy pri neplatnom skončení pracovného pomeru dochádza u jednotlivých náhrad mzdy spravidla za ten ktorý mesiac podľa toho, kedy u nich nastala splatnosť a nie až právoplatnosťou rozsudku o určení neplatnosti skončenia pracovného pomeru. V odôvodnení tohto uznesenia Najvyšší súd SR o.i. uviedol, že „pri náhrade mzdy ide nepochybne o uspokojenie peňažného nároku, ktorý zaniká splnením, pričom účastník je povinný nárok druhého účastníka uspokojiť včas a riadne. K omeškaniu zamestnávateľa s plnením nároku na náhradu mzdy dochádza aj v tomto prípade vtedy, ak nárok včas a riadne nesplní. Omeškanie nastáva uplynutím času určeného na plnenie, t.j. ak zamestnávateľ neposkytne plnenie zamestnancovi najneskôr v posledný deň splatnosti nároku. Čas splnenia môže byť predovšetkým dohodnutý účastníkmi; môže však byť ustanovený aj právnym predpisom; z ust. § 119 ods. 1 Zák. práce (v súčasnosti § 129

ods. 1 zák. č. 311/2001 Z.z., Zákonník práce, poznámka odv. súdu) vyplýva, že náhrada mzdy je rovnako ako mzda splatná pozadu za mesačné obdobie (ak v podnikovej kolektívnej zmluve alebo v pracovnej zmluve nebolo dohodnuté iné obdobie), a to v najbližšom výplatnom termíne po uplynutí obdobia, za ktoré sa poskytuje, ... samotným právoplatným rozhodnutím o určení neplatnosti právneho úkonu, ktorým mal byť skončený pracovný pomer, totiž právo na náhradu mzdy ako hmotnoprávny nárok .... nevzniká. Týmto deklaratórnym rozhodnutím sa len rieši otázka platnosti skončenia pracovného pomeru, ktorá v konaní o zaplatenie náhrady mzdy nemôže byť riešená ako predbežná... Aj keď teda pre rozhodnutie súdu o priznaní nároku na náhradu mzdy ... je potrebné, aby otázka platnosti bola vyriešená v samostatnom konaní na základe žaloby podanej podľa § 64 Zákonníka práce (teraz § 77 zák. č. 311/2001 Z.z., poznámka odv. súdu), omeškanie zamestnávateľa s plnením tohto nároku nastáva márnym uplynutím termínu splatnosti náhrady mzdy.“

Obdobným spôsobom riešil otázku omeškania zamestnávateľa s plnením náhrady mzdy pri neplatnom skončení pracovného pomeru Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom uznesení sp. zn. 1 Cdo 116/2008, v ktorom navyše poukázal na to, že „...úrok z omeškania je vo svojej podstate majetkovou sankciou. Má veriteľa (zamestnanca) odškodniť za to, že nemohol použiť dlhovanú istinu náhrady mzdy, úžitky ktorej na druhej strane mohol za čas meškania poberať dlžník (zamestnávateľ). Pri rozhodovaní o priznaní úroku z omeškania nie je rozhodujúce, či žalovaný omeškanie zaviniť, resp. dôvod omeškania; na vznik nároku na úrok z omeškania stačí, že zákonom stanovená lehota plnenia uplynula.“ Podobne ako opodstatnený posúdil Najvyšší súd Slovenskej republiky nárok na priznanie úrokov z omeškania z náhrady mzdy, a to z obdobných dôvodov v konaní sp. zn. 5 Cdo 269/2007. Odvolací súd vychádzajúc z vyššie uvedených právnych záverov, ku ktorým dospel Najvyšší súd SR, tieto použil aj pri rozhodovaní o spornom nároku žalobcu na priznanie úrokov z omeškania a v súlade s nimi vyhodnotil nárok žalobcu na úroky z omeškania ako dôvodný (v rozsahu uplatnenom žalobcom v odvolacom konaní). Ako poznamenal žalobca, ani odvolací súd nezistil, že by z rozhodnutia NS SR sp. zn. 7Cdo 160/2011, ktorým argumentoval súd prvej inštancie, vyplývali závery, odporujúce názoru o dôvodnosti nároku žalobcu na priznanie mu úrokov z omeškania z jednotlivých mesačných náhrad funkčného platu“.

25. Z uvedených dôvodov má súd za to, že nárok žalobkyne na úrok z omeškania spolu z náhrady mzdy (platu) je dôvodný, avšak tento nárok jej nebolo možné priznať z dôvodu, že súd prihliadol na námietku premlčania, vznesenú žalovaným.

26. Pojem premlčanie a pojem preklúzia Zákonník práce neupravuje, pre pracovnoprávne vzťahy treba použiť v súvislosti s vymedzením uvedených pojmov Občiansky zákonník. V danom prípade bola posledná mesačná náhrada mzdy (platu), splatná najneskôr do 30.06.2004, keď z ust. § 119 ods. 1 Zákonníka práce vyplýva, že náhrada mzdy je rovnako ako mzda splatná pozadu za mesačné obdobie (pokiaľ v podnikovej kolektívnej zmluve alebo v pracovnej zmluve nebolo dohodnuté iné obdobie), a to v najbližšom výplatnom termíne po uplynutí obdobia, za ktoré sa poskytuje. Premlčacia lehota na uplatnenie nároku na náhradu mzdy pri neplatnom rozviazaní pracovného pomeru teda začína plynúť od splatnosti každej jednotlivéj náhrady mzdy za ten, ktorý mesiac, za ktorý je požadovaná.

27. Žalobkyňa podala žalobu na súd dňa 12.03.2018, tzn. že prípadné nároky žalobkyne za obdobie do 11.03.2015 sú premlčané. Do omeškania s vyplatením náhrady mzdy, za ktoré by žalobkyňi patrili úroky z omeškania, sa žalovaný dostal najneskôr 01.06.2004, teda trojročná lehota na ich uplatnenie márne uplynula 01.06.2007. Ak by aj súd vychádzal z toho, že žalobkyňi bola náhrada mzdy vyplatená 05.12.2014, pri zohľadnení podania žaloby dňa 12.03.2018, by bol nárok žalobkyňi premlčaný. Navyše nárok žalobkyne na úroky z omeškania od 06.12.2014 (t.j. po vyplatení náhrady mzdy) nie je dôvodný.

28. Z vyššie uvedených dôvodov súd žalobu žalobkyne v celom rozsahu zamietol (výrok č. I).

29. Súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nemusí dať absolútne vyčerpávajúcu odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia (ako to vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 158/2010 zo dňa 30. 11. 2011). Súd v tomto konaní vykonal dôkazy potrebné pre zistenie skutkového stavu a ktoré dôkazy súd považoval za potrebné, tie v tomto písomnom vyhotovení rozsudku aj vyhodnotil.

30. Podľa ust. § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

31. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

32. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

33. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

34. Súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, keď v dôsledku úspechu žalovaného, keďže súd žalobu žalobkyne zamietol, patrí náhrada trov konania v plnom rozsahu úspešnému žalovanému. V súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (výroku č. II).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, na Okresný súd Bratislava III, v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP - ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe /§ 125 ods. 1 CSP/.

Odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na odvolanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie odvolania nevyzýva /§ 125 ods. 2 CSP/.

Odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu, a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil /§ 125 ods. 3 CSP/.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.